

Skade, tværtimod jeg skal værne om det, og være villig til at give Dispensation, naar der er særlige Grunde derfor, og ogsaa gjøre det i den Retning, man helst ønsker det her, forsaavidt det maatte findes forsvaerligt, men jeg maa vedblivende hævde, at den Fortolkning, jeg har opstillet, har været aargammel kjendt og er fuldstændig loyal lige over for Lovforslagets Behandling her. Om den i alle Maader kan souteneres, f. Ex. ved Domstolene, kan jeg ikke sige Noget om, thi jeg har altid erkjendt, at Bestemmelsen var uklar, men at den indenfor Rigsdagen altid har været accepteret, er der for mig ingen Tvivl om. Det foreligger saa klart, at jeg ikke tror, at Noget skal kunne modsiges mig.

Leth: Det ligger langt fra mig at ville udtale, at Indenrigsministeren ikke skulde have villet udføre Fiskeriloven paa en loyal Maade, og at den Bekjendtgjørelse af 9de Februar, som der er Tale om, skulde være udstedt for administrativt at bemægtige sig, hvad der var negtet ved Lov. Jeg siger, at det ligger langt fra mig at ville udtale noget Saadant, men jeg vil tilføje, at det ligger langt fra min Tante at tro eller mene noget Saadant. Jeg tror ikke, at man behøver at komme ind paa den ærede Ministers Gjennemgaaelse af Diskussionsstenen ved Behandlingen af Fiskeriloven, thi det er jo klart, at der foreligger en Misforstaaelse, en Misforstaaelse, der er saa meget mere fattelig, som vi jo Alle erindrer, hvorledes denne Lov til Slutning blev behandlet med et Hastværk, som langt fra i sig selv var ønskeligt, et Hastværk, som ogsaa har havt til Følge, at det har sat ikke ubetydelige Spor flere Steder i Loven. Jeg veed ikke, hvorfor man skulde forlange, og jeg tror ikke, det er nødvendigt nu at forlange nogen aaben Erkjendelse af Ministeren af, at Bekjendtgjørelsen af 9de Februar dette Aar er stridende med §§ 9 og 41 i Loven. Havde Ministeren ment, at den var det, saa er jeg, som jeg før sagde, overbevist om, at saa havde han ikke udstedt den, men dette udelukker jo ikke, at den alligevel kan være stridende derimod. Jeg vil som min Mening udtale, at Domstolene ikke nogensinde, naar der blev reist Sag desangaaende, hvad jo utvivlsomt vilde ske ved Anholdelse af og Tiltale mod Fiskerne, vilde gaa ind paa en Fortolkning som den, Ministeren har givet Fortrinet; dertil ere Ordene i det Mindste efter min, og jeg tør sige ogsaa efter mange Andres Opfattelse, for klare. Retop dette, at Ordene ere saa klare, har maaste noget foranlediget den Misforstaaelse, der utvivlsomt foreligger. Naar man nemlig mener, at der ikke

kan være Spørgsmaal om, hvorledes visse Ord skulle forstaaes, saa lægger man selvfølgelig ikke Dret saa stærkt til, naar der tales om, hvorvidt de skulle forstaaes paa ene den eller den anden Maade, saa formoder man ikke, at der deri skal blive lagt en Fortolkning, som man overhovedet ikke har nogen Anelse om kan lægges deri. — Det vil vel nærmest være det tidligere Fiskeriudvalgs Formand, der, om han synes, vil have at svare paa de Bemærkninger, der ere gjorte af den ærede Minister angaaende den Skrivelse, han mener at have meddelt Udvalget. Jeg for mit Vedkommende kan kun sige, at jeg ikke har hørt Noget derom, og har indtil dette Dieblit ikke vidst Noget derom, og jeg tror, det gaar Andre ligesaa. Men naar nu den ærede Minister stiller sig saaledes, at han allerede har taget denne Bestemmelse tilbage for Marts Aaanedes Vedkommende, for at der kan blive Tid til at ordne Forholdet paa en noget anden Maade gjennem den ham i Loven forbeholdte Dispositionsret, og saa Ministeren desuden lod stemme igjennem — om han end ikke troede det bestemt, saa er man dog berettiget til efter hans Ytringer at haabe derpaa — at han det næste Aar vil forsøge, naar han ellers finder det forsvaerligt, at ordne Forholdet paa en Maade, som stemmer med Folketingets Fortolkning af Loven, saa tror jeg, at man forsaavidt ikke behøver at tale mere om denne Ting. Men der er en anden Side af Sagen, end den, der blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg), der først havde Ordet om denne Sag, og denne skal jeg med et Par Ord tillade mig at berøre. Det forekommer mig, at, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds og den ærede Minister stillede sig, saa var Spørgsmaalet kun dette, om ikke den Fjerdedel af Vandet, som Ministeren har Bemyndigelse til at laase, skulde — jeg opfattede Ministeren, som om han stillede det i Udsigt — tages ud af hvert enkelt Fiskevand, Fjord, Sund osv., saaledes at de lokale Fiskere kunne faae nogen Plads, som de kunne jernære sig paa. Men der er een Ting endnu. Det er efter Loven ikke saaledes, at den giver Ministeren Ret til uden videre at tage $\frac{1}{4}$, hvorledes dette nu end skal forstaaes. Nei, der kommer een Ting til, og det tør man ikke overse, nemlig det, at Ministeren kun har Bemyndigelse til at tage en saadan Fjerdedel, hvori Fiskeengelen særlig udklæktes. Der staar ikke en Gang i Loven, at det er der, hvor det maa antages, at Fiskeengelen udklæktes, der staar ligefrem positivt, at det skal være givet, at